

heller for den tredje Post's Vedkommende — komme ud over ved en Revision af Personalet; men dersom denne Revision skulde foranledige, at de vedkommende Skibe, navnlig de, der have med Toldvæsenet at gjøre, hemmes i deres Bevægelser, saa at de behøve længere Tid til at løse og lade, saa ere de 13,000 besparede Kroner dyrt købte for Handel og Wandel. Jeg nævner derfor nogen Tvivl om, hvor vidt den anviste Vej er den rigtige i og for sig. Jeg er imidlertid tilbøjelig til paa det nuværende Standpunkt at stemme for Forslaget; men jeg har da den Opfattelse, at, saafremt vi til 3die Behandling noget modificere Forslaget — det er jo kun Smaasummer, der er Tale om — kunne vi mulig hos den høitærede Finantsminister opnaa nogen Smødeføremmed med Hensyn til hurtigere Expedition for ankommande mindre Skibe. Der er en ikke ringe Forskjel i Toldvæsenets Forhold til de større Skibe, Dampskibene, og de mindre. Det er almindelig bekendt, at Dampskibe kunne uden videre Ophold gaa gennem Bommen hen til deres Plads, men andre Skibe maa kaste Anker paa Indrerheden — saaledes er det berettet mig — og søge Toldvæsenet til Forsegling, inden de tør gaa videre. Hvis det er almindelig Trafik, vil jeg sige, at det vilde være en væsentlig Vinding her i Kjøbenhavn, hvis den kunde forandres noget, og kan denne Forandring foregaa ved Hjælp af nogle enkelte Tusinder Kroners Bevilling fra eller til, siger jeg, at Alles Interesse, og navnlig de Interesser, der gennem Bevillingen skulle varetages, Handelsens og Skibsfartens Interesser, vilde være vel tjente dermed. Jeg er altsaa for Væblikket mest tilbøjelig til at stemme for Forslaget; men jeg ønsker Spørgsmaalet nærmere forhandlet med Ministeren mellem 2den og 3die Behandling. — Forslaget under Nr. 39 skal jeg ikke nærmere omtale. Det er et Endringsforslag af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget, og nærmere Forklaring deraf findes i Betænkningen. Man vil i Betænkningen finde fremstillet Forholdene i det statistiske Bureau. Det fremgaa deraf, at Bureauet staar tilbage med forskellige Arbejder, og man har derfor paa Tillægsbevillingsforslaget forlangt 2,000 Kr., og paa Finantslovsforslaget her 2,000 Kr., eller i Alt 4,000 Kr. for at oparbejde Restancerne. Udvalget har troet at burde gaa ind derpaa, idet det udtaler den Forventning, at det vil lykkes at blive færdig med Restancerne for denne Sum, og at man venter en Fremstilling aarlig af, hvad der i saa Henseende udrettes. Jeg skal bemærke, at i Finantsaaret 1878—79 have vi faaet fra Statistisk Bureau i stor Oktav „Fransk Resumé Nr. 2“ og i stor Kvart „Toldstatistik for 1877“, fremdeles i stor Kvart „Kreaturtælling for 1876“ og i stor Kvart „Kriminalretsstatistikken for Aarene 1871—75“, og der er vistnok nu i disse Dage omdelt i stor Kvart „Wielser, Fødsler og Dødsfald for Aarene 1870—74“. Endvidere kan der i den nærmeste Tid ventes omdelt statistiske Meddelelser om Høst-

udbyttet, om Sparekasser og om Kapitelstart. Saadanne Meddelelser som ovenfor nævnt, baade om Oparbejdelsen af Restancerne og om Virksomheden overhovedet, venter man baade i Genhold til denne Bevilling og i Genhold til den ordinære Bevilling, som gives. Jeg skal ikke komme ind paa et lille Forbehold, som et Mindretal har stillet under Nr 201 i Betænkningen, og som gaar ud paa om muligt at finde en noget anden Form for Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Budget, thi hvis en saadan Form findes, vil det blive tidsnok at omtale det til 3die Behandling. Jeg tror hermed at have gennemgaaet det Afsnit, som den ærede Formand har sat under Forhandling.

Formanden (Krabbe): Jeg benytter Leiligheden til at gjøre den Bemærkning, at det sidste Kvarthefte af det statistiske Bureaus Arbejde, som den ærede Ordfører omtalte, er modtaget i et mindre Antal Exemplarer, end der er Medlemmer af Thinget. Jeg tror, at den henfigtsmæssigste Maade at anbringe dem paa, er at henlægge dem paa Bureauet og anmode ærede Medlemmer, der maatte ønske sig et Exemplar, at tegne sig derfor. Forsaavidt der maatte tegne sig flere Medlemmer, end der er Exemplarer, veed jeg ikke bedre Fremgangsmaade, end at der trækkes Lod.

Seavenius: Jeg har paa Mindretallets Vegne kun ganske faa Bemærkninger at gjøre med Hensyn til dette Afsnit. Som de Herrer ville se, have vi ikke kunnet slutte os til Indstillingspunkterne under Nr. 3 og Nr. 22, der gaa ud paa, at den Rente, der er beregnet, at St. Croix Kommune skal give af det Laan, som den fik for 2 Aar siden paa 600,000 Kr., ikke skal føres op paa Reserverfonden, men derimod gaa ind i Kasseholdningen. Vi have ikke kunnet slutte os til dette Forslag, skjøndt Sagen i og for sig er fuldstændig uskyldig, fordi vi ikke sammen med Flertallet ere i Stand til at nære nogensomhelst Forventning om, at dette Laan skulde blive tilbagebetalt i den nærmeste Tid. Det er os dog Allseammen velbekendt, at det er St. Croix Kommune umuligt at betale, saa det kan ikke nytte Noget, at man i saa Henseende gjør sig Illusioner; men, som sagt, i og for sig er det aldeles ligegyldigt for Statskassen, om Renten af St. Croix-Laanen indbetales i Kasseholdningen eller til Reserverfonden. Spad Spørgsmaalet om Randers—Grenaa Banen angaar eller rettere sagt om det Laan, som Finantsministeren har ment det rigtigt at yde denne Bane, skal jeg henvise til, hvad Mindretallet har udtalt i Betænkningen, Tillæg B, Spalte 199—200. Jeg tror, at de Herrer der ville faae et kort og klart Begreb om vor Stilling til denne Sag. Vi se ikke rettere, end at saaledes